

JEGYZŐKÖNYV RABLÁSRÓL

alulírott elsorolom szépen
amint alább következik
akad még jó néhány tanú
ki az esetre emlékezik

anyám még otthon született
mikor felsírt negyvennégy tavaszán
örömben pálinkát töltött mindenkinek
úgy ünnepelt a nagyapám
nekem elvették a születésem
kórházba küldték szelíd anyám
kitöltötték a kartotékot
s értesítették az apám
bepólyáltak, lekötöztek szépen
helyrevitt valami dajkalány
s egyedül néztem hogyan foly le
az esőcsepp a kórház ablakán

anyám azt mondja nem is kellett
nevelni engem felnőttem magam
hálistennek sóhajt még mindig
ha szóba kerül valami gyermek-zavar
nálunk sosem volt semmi nagy baj
rossz társaságod nem volt soha
pedig csak tettük amit más is
amit hozott az élet sora

mondanám néha, amit érzek,
hogyan elvették a gyermekkorom,
hogyan bár az udvar végtelen volt,
s erdő-mező volt otthonom
elvettek lassan önmagamtól,

átszabták lassan az eszem,
szót fogadni, túrni tanítottak
kegyetlen szívű fineszesek
aprópénzre váltották sorba
a szívemet s a jószágomat
megdicsértek, jó jegyeket adtak,
egyenruhát és vállsávokat
csak a kezem nem fogta senki
ha megijedtem hazafelé
csak be kellett érnem a közönnyel
minden egyéb a felnőtteké
csak istenre nem gondoltunk közben
minek ha minden ismerhető
s nem tudta megmondani senki
miért zöldebb, bujább a temető

ha lett volna még aki ellen
kamaszként lázadtam volna tán
de addig napi adagokban
elvették tőlem az anyám
a finom fűszert az unalomra
az éneklő táltos szavú csodát
az édeset, a rózsailatút
világom vidám cinkosát

elég lett volna ő nekem apámmal
tanultam volna tőlük életet
csillagrajzokat nyugodt munkát
az egyszerűből a lényegét
de ellopták gyárba küldték őket
s az évek alatt megszökött a dal
nem volt fontos senkinek a lányka
az állandósult miliőzavar

így vették el az álmaimat
hűséggel nyugtázták a lábam
szememre fátlyat borítottak
s többnek mondtak a homályban
bezártak minden ablakot ajtót
szobába zárták a világot
elvették így a kalandot tőlem
s álmodtak nekem boldogságot

87

hát kiraboltak teljesen végül
elvittek mindent mi az enyém
ha elengedem ha meggyászolhatom
tán teremtek mást a helyén
de cudar módszer áldozata lettem
minden helyett adtak valamit
hazugcumit műanyag gyöngyöket
mások álmát mások szavait

alulírott jelen jegyzőkönyvvel
elengedek minden tartozást
visszaadok mindent amit lehet
s nem fogadok el több korlátozást

